

Мурољиятномаи Шӯрои уламои Маркази исломии Љумњурии Тољикистон, ки дар робита бо тавтеаю дасисаҳои ТТЭ ЊНИ ироа гардидааст, боиси сарусадонии расонаии ӯаводорони нахзатӣ гардидааст. Дар ин замина сомонаи нахзатӣ матлабе таъти унвони «“Шӯрои уламо” аз Худо тарсад!» интишор додааст. Нахзатиёни мутаассиб аз ин усул – аз Худо тарсонидани мардум ӯамеша кор мегиранд.

Ин усул ва равиши таърихии рӯйониёни мутаассибу ӯонил дар тӯли таърих буда ва ӯааст. Мутаассифона, ин равиш, бо назардошти ӯузуру нуфузи хурофоту ӯаълолат дар ӯомеа дар бисёр маворид корсоз ӯам буда ва ӯааст. Аммо барои ӯомеаи муосири тољик ин усули «ӯидоят» аз муд афтидааст. Ба таври кулӣ, чанд воқеиятро вобаста ба матлаб бозгӯ мекунем:

Якум. Албатта, нахзатиёни фирорӣ, ки аз ӯисоби як идда ӯавонони гумроъ сафӯояшонро пурра карданианд, саъй мекунанд, алайӯи назароти мардумӣ қад алам намоянд ва воқеиятӯоро таъриф созанд. Дар ин амр хеле кӯшиш мекунанд ва музахраф мебофанд. Чунин навьи муӯокимаи музахрафро дар матлаби ахирӣ, ки дар ӯошияи Мурољиятномаи Шурои уламои Маркази исломии Тољикистон ироа гардидааст, метавон мутолиа кард. Муддаӣ бе ӯељ гуна далели мувассақ ба домони ин ташкилаи динӣ-мазӯабӣ мечаспад ва нахзатиёнро пуштибонӣ мекунад. Магар далоили ихтилофоти мазӯабӣ, паъну мунташир кардани ӯар гуна иттилооти зиддидавлатӣ, аз марзи ислом ва минљумла исломи суннатӣ (мазӯаби тасаннуни ӯанафӣ) фаро рафтан ва билохира ӯадафи султахоӯиро дунболагирӣ намудан басанда нест? Кору фаъолияти ТТЭ ЊНИ дар хориљ аз кишвар ва пуштибонии баъзе созмонӯои минтақавӣ ва байналмилалӣ аз ин ташкилоти экстремистию террористӣ бозгӯкунандаи онанд, ки ТТЭ ЊНИ мақсади ихтилоф андохтан ва ба қудрат расиданро дунбол мекунад ва дар ин роъ аз ӯар василаи машрӯъ ва номашрӯъ истифода мебарад. Шиорпароканӣ ва фазлфурӯшиӯое, ки тайи ду-се соли ахир раъбарияти фирории нахзатӣ дар хориљ аз кишвар сари минбарӯои аврупоӣ анљом медиӯанд, ӯадафманданд ва пушти қазияи нахзатӣ, бидуни шубӯа, созмонӯои вижа қарор доранд.

Дуюм. Муаллифи матлаб кӯшидааст, ки уламои суннатио алайӯи Шӯрои уламо шӯронад ва аз ин роъ оташи фитнаву кина ва адоватро миёни рӯйонияти исломии дохил доман занад.

Чанд исми ба истилоъ, уламое, ки муаллифи матлаб мисол задааст, аз чумлаи рӯйониене буда ва мебошанд, ки ӯаргиз ғами мардуми мусулмонро нахӯрдаанд ва намехӯранд ва агар ба ӯаводиси солӯои навадуми садаи бист ва фазои мазӯабии ибтидои асри бисту як ӯиддӣ тавалљӯн намоем, пай хоӯем бурд, ки як гурӯи рӯйонияти суннатӣ, ислоъотхоъ ва муӯофизакор, ки бо нахзат иртиботи бевосита ва бавосита доштанд, дар зери суол рафтани низоми давлатдории дунявӣ ва пахшу интишори ақоиди ифротии динӣ-мазӯабӣ саъми бевосита доштанд. Онӯо на танӯо роӯи ихтилофоти мазӯабиро нагирифтанд, балки бо мавъизоти хушк ва матолиби хурофотии худ монеи озодандешӣ ва рушди тафаккури дунявӣ, ки низоми қонунии сиёсӣ ва давлатӣ буд, гардиданд. Аз ин ӯост, ки ӯонибдорони ин навь рӯйониён имрӯз низ талош мекунанд, ки ТТЭ ЊНИ-ро дар симои фаришта бинамоёнанд ва мардумро дубора гул

бизананд.

Сеюм. Мақомоти зиддаҳли давлатӣ (агар манзур КДАМ, ВКД бошад) Ӣеъ гонъ алайӢи дину мазӢаб нашӯридааст, баръакс, онӢо бар муқобили нафарон ва ташкилоте мубориза бурда ва мебаранд, ки дину мазӢабро василаи касби қудрат ва фиреби мардум карда, аз ин Ӣисоб нони муфт меҳӯранд. Магар ин кор, ки вазифаи аслӣ ва Ӣирфаии масъулини мақомоти Ӣифзи Ӣуқуқ аст, гуноӢ аст? Дар кадом давлати дунё дидаед, ки мақомоти марбукаи давлатӣ алайӢи муфтхӯрони мазӢабӣ ва динӣ, ки дину мазӢабро абзори сиёсӣ ва илтимой кардаанд, мубориза набурдааст? Дар Ӣеъ Ӣойи дунё ин тур нест. Ин наӢзат аст, ки Ӣамеша тавтеа, дасиса, иғво дуруст мекунад ва аз пайи сиёсӣ кардани дину мазӢаб мегардад. Агар чунин аст, мақомоти давлатӣ муваззафанд, ки алайӢи бедодиӢои наӢзатӣ, ки Ӣосили шуми онро ибтидои солӢои навадуми асри бист дидаем, мубориза бубаранд, дар акси Ӣол, ин гуна мақомот ба кӣ даркор аст?!

Ва ниӢоят, он чи ки дар МуроӢиатномаи Шӯрои уламои Маркази исломии ТоӢикистон дарӢ гардидааст, баёни вазъи мавӢуда аст ва дар ноӢурии авзои мазӢабӣ ТТЭ ӢНИ муқассир мебошад ва ин нуктаи калидиро ниӢоди мазӢабӣ бо далелӢо манзур сохтааст. Воқеият Ӣамин аст, он ба пазируфтани ва напазируфтани ТТЭ ӢНИ бастагӣ надорад, чунки пушташ таърихи зиндаи мардум қарор гирифтааст.

Фаридун Ориёӣ